

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ
สำหรับรักษาช้างป่า (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
เสด็จฯ

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๓
เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
สำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๕๐๓

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตจับช้างป่าให้เรียกเก็บดังนี้ คือ

(๑) ถ้าใช้ช้างต่อหมอควาญไปเที่ยวไล่โพนจับช้างป่าให้ออกใบอนุญาตเป็นรายตัวช้างต่อตัวละ ๕๐ บาท

(๒) ถ้าตั้งคอกดักช้างป่า ครั้งละหลาย ๆ ตัว ให้ออกใบอนุญาตคอกละ ๔๐๐ บาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๑๗ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กันยายน ๒๕๐๓

ผู้ที่ได้รับอนุญาตไปแล้ว แม้ไม่ไปจับช้างป่าก็ดี หรือ
ไปจับช้างป่าไม่ได้ก็ดี ไม่ต้องคืนค่าธรรมเนียมให้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
เนื่องจากพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔
ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไว้ตามสภาพที่เป็นอยู่ในสมัยเมื่อประกาศใช้
ต่อมาสถานการณ์ทางการเงินเปลี่ยนแปลงไป จึงสมควรกำหนดอัตรา
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตได้โพนจับช้างป่า และใบอนุญาตตั้งคอกจับ
ช้างป่าเสียใหม่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน